

Sygn. akt II CSK 367/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa W. Ł.

przeciwko A. K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 grudnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 13 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**2) zasadza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 7200 zł
(siedem tysięcy dwieście) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) zmienił wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 30 marca 2015 r. w ten sposób, że uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez ten Sąd w dniu 8 grudnia 2010 r. w części dotyczącej: kwoty 179 511,24 zł z ustawowymi odsetkami - od dnia 23 listopada 2010 r. i w tym zakresie umorzył postępowanie w sprawie, kwoty 160 088,61 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 listopada 2010 r. i w tym zakresie oddalił powództwo, oddalił apelację pozwanego w całości oraz rozstrzygnął o kosztach postępowania za obie instancje.

Pozwany w skardze kasacyjnej powołał obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazał przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z koniecznością wyjaśnienia, czy w sytuacji, gdy strony umówiły się o wynagrodzenie ryczałtowe, sąd jest uprawniony do rozliczania inwestycji w sposób kosztorysowy, w oparciu o dokonane obmiary robót i protokoły różnic; czy prace, które muszą być wykonane w ramach realizacji inwestycji objęte umową podstawową, przewidziane w projekcie budowlanym, a nie przewidziane w kosztorysie przez wykonawcę w kosztorysie określającym wynagrodzenie ryczałtowe, mogą być uznane za prace dodatkowe, za które wykonawcy należy się dodatkowe wynagrodzenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej, będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący

we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie przesłanki objętej art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga przedstawienia tego zagadnienia prawnego z powołaniem konkretnych przepisów prawa, wykazania, że jest istotne, nowe, poważne i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, a wyjaśnienie go ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale także innych podobnych spraw (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 75/06, niepubl.; z dnia 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. niepubl.; z dnia 26 stycznia 2012 r., I PK 124/11, niepubl.). Istotność tego zagadnienia wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub w precedensowym charakterze dla rozstrzygnięcia innych spraw. Przedstawione przez skarżącego zagadnienie nie spełnia przesłanek istotności, nowości opisanych kwestii, jak też przydatności dla rozstrzygnięcia sprawy. Osadzenie tematyki sformułowanych pytań w okolicznościach tej sprawy nie objęło jednak całokształtu dokonywanych pomiędzy stronami uzgodnień. Wolą obu stron pierwotna umowa była zmieniana tak co do zakresu prac, jak i wynagrodzenia oraz terminu zakończenia inwestycji. Niezależnie od tego trzeba wskazać na to, że problematyka wynagrodzenia ryczałtowego, w tym możliwości podwyższenia go, była przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego i przedstawicieli nauki prawa, a wniosek skarżącego nie zawiera argumentów zezwalających na uznanie, że zachodzi potrzeba zmiany dotychczasowych zapatrywań lub podjęcia tych zagadnień na nowo. Brak podstaw do przyjęcia, że swoboda umów stanowi przeszkodę do kształtowania treści praw i obowiązków ich stron w toku realizacji inwestycji, w odmienny sposób lub w szerszym zakresie niż pierwotnie ustalono. Odnosi się to także do uzupełnienia zakresu robót, których nie przewidywały pierwotne uzgodnienia, przy uwzględnieniu okoliczności konkretnego przypadku. Artykułowane przez skarżącego wątpliwości mają zatem źródło w procesie stosowania prawa, nie zaś jego wykładni.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do przyjęcia na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 98 § 1 w związku z art. 391 §... i art. 398²¹ k.p.c.

jw